

ת"פ 3886/04/17 - מדינת ישראל נגד חמזה שושה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 3886-04-17 מדינת ישראל נ' שושה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל שימשילשוילי
המאשימה
נגד
חמזה שושה ע"י עו"ד מוסטפא יחיא
הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל, התפרצות לדירת מגורים וגניבה. על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 27.3.17 במהלך שעות הבוקר, נכנס הנאשם לישראל שלא כדין, התפרץ לדירת מגורים בשכונת גילה בירושלים וגנב מתוכה רכוש רב. בין היתר גנב הנאשם תכשיטים בשווי כ- 20,000 ש"ח, כ- 5,000 אירו במזומן, שני מחשבים ניידים, שתי מצלמות, שעונים ועוד.

הנאשם נעצר בסמוך להתפרצות כאשר בחזקתו חלק מהרכוש, וכן סכום של 10,600 ש"ח.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ופגיעתן בערכים מוגנים וביקש לקבוע מתחם עונש הולם של מאסר בפועל לתקופה שבין 15 חודשים ועד 36 חודשים. לנוכח עברו של הנאשם ואי קבלת אחריות, ביקש להשית עליו עונש בצד הגבוה של המתחם ולהפעיל באופן מצטבר מאסר מותנה שלחובתו. כמו כן ביקש להשית על הנאשם פיצוי למתלוננים ולהורות כי הכסף שנתפס ברשות הנאשם בעת מעצרו יחולט לצורך זה.

ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם ומצבה הכלכלי הקשה של משפחתו. כמו כן הפנה לכך שהרשעתו המשמעותית היא רחוקה. ביחס לארוע טען, כי בעלי הדירה שנפרצה הגזימו בפירוט הרכוש שנגנב מדירתם והפנה בהקשר זה לסתירות שבין הודעות בעלי הדירה.

לצד זאת הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה בה הוטלו על מעשים דומים עונשים קלים מאלו שהמאשימה עתרה להם.

מתחם העונש ההולם

הנאשם התפרץ לדירת מגורים וגנב מתוכה תכשיטים, מחשבים, כסף מזומן ופריטים נוספים השייכים לדיירי הבית, וכל זאת תוך שנכנס לישראל שלא כדין. מראש אומר, כי לא נתתי משקל לטענות ב"כ הנאשם, כי בעלי הדירה הפריזו ביחס

להיקף הרכוש שנגנב, באשר אין לכך כל אחיזה בראיות.

רבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. תחושתו הקשה של אדם אשר ביתו נפרץ ברורה ומובנת. מעבר לפגיעה הכלכלית, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו. לא אחת עבירות אלו הדרדרו לעבירות אלימות, כאשר המתפרץ הופתע על ידי בעל הדירה, והיו אף מקרים אשר הסתיימו בתוצאה טרגית. לפיכך יש עונשים מרתיעים בגין עבירות אלו.

רע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים. יפים, לעניין זה, דברי השופט א' רובינשטיין ברע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.2.2008):

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העבריין לא יילכד".

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008), אשר האיר אף את החוויה הקשה אותה חווים קורבנות הפריצה:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרזניה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשובם לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש יירד לטמיון, שכן העבריין לא יילכד"

אוסף על כך, כי ביצוע העבירות תוך כדי שהיה בלתי חוקית בישראל, משווה להן תוספת חומרה. ור' לעניין זה רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל:

"כך, אין דינו של פלוני שנכנס לישראל שלא כדין בפעם הראשונה כדינו של אלמוני שזו אינו הפעם הראשונה בה שוהה הוא שלא כדין בישראל. על אותו משקל, אין דינו של פלוני שנכנס שלא כדין לישראל כדי לפרנס את משפחתו הנמצאת במצוקה כלכלית כדינו של אלמוני שנכנס לישראל במטרה לבצע עבירה פלילית"

לאור חומרת מעשי הנאשם, פגיעתם בערכים מוגנים ובשים לב לרמת הענישה הנוהגת ולמתחם העונש אותו אני נוהג לקבוע בתיקי התפרצות דומים, תוך שאני מביא בחשבון את העובדה שהנאשם נכנס לישראל שלא כדין לשם ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם את המקרה שלפני הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שנה ועד שלוש שנים (ר' עפ"ג 1369-02-14, חושיה נ' מדינת ישראל, עפ"ג 40839-04-14, אסרף נ' מדינת ישראל, מיום 19.6.14 ועפ"ג

61965-12-14, פכר נ' מדינת ישראל, מיום 15.2.15, בהם אושרו מתחמים דומים).

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם יליד 1991, רווק. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2010 נדון הנאשם בבית משפט צבאי למאסר מותנה בגין ידוי אבנים.

בשנת 2011 נדון הנאשם לעשרים חודשי מאסר בגין שני מקרי שוד.

בשנת 2013 נדון בבית משפט צבאי למאסר קצר בגין שתי עבירות של הפרת צו על שטח צבאי סגור.

בשנת 2014 נדון לשלושה וחצי חודשי מאסר בגין עבירה של הפרעה לשוטר.

בשנת 2016 נדון לארבעה חודשי מאסר בגין עבירה של סיוע לנסיין לקשירת קשר. בגין הרשעה זו הוטל עליו גם מאסר מותנה של חודש, שהוא בר הפעלה בגין הרשעתו.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את עברו הפלילי, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע באחרים, ואת העובדה שבעת ביצוע המעשים היה תלוי מעליו מאסר מותנה. הדבר מלמד על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שאין עליו מורא החוק.

עוד זקפתי לחובת הנאשם שלא קיבל אחריות למעשיו, אלא כפר בהם. אכן, ניהול הוכחות הוא זכותו של כל נאשם, אך מי שניהל הוכחות לא יזכה להקלה לה זוכה נאשם אשר הודה וחסך זמן שיפוטי. אסייג מעט אמירה זו, שכן הנאשם ניהל את הגנתו באופן ענייני והוגן, תוך שעיקר הראיות הוגשו בהסכמה, ועניין זה יזקף לזכותו.

משכך, ראיתי להשית על הנאשם עונש הנמצא בצידו הבינוני של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי וכן פיצוי לבעלי הדירה.

חילוט הכסף שנתפס ברשות הנאשם

בעת שנעצר הנאשם נתפס ברשותו סכום של 10,600 ש"ח. אין טענה או ראיה, כי סכום זה נגנב מדירת המתלוננים או כי מקורו בעבירה אחרת. משכך, לא ניתן להורות על חילוט הכסף על פי הוראת סע' 39 לחוק סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), התשכ"ט-1969, שכן סעיף זה חל רק ביחס לחפץ שמקורו בעבירה בה הורשע נאשם.

במסגרת הכרעת הדין לא נדרשתי לקבוע ממצא בשאלת מקור הכסף, אך דחיתי את הסברו של הנאשם, כי מדובר בכספה של אימו, וכי היה בדרכו להפקידו בבנק, לאור חוסר הגיון שבו וסתירות בגרסת הנאשם. עוד אומר, כי הנאשם בחר שלא להעיד את אמו ביחס למקור הכסף, וגם מטעם זה לא ראיתי לקבל את גרסתו.

במצב דברים זה, בו ברשות הנאשם נמצא כסף שמקורו לא ברור, לא ניתן להורות על חילוטו. מנגד, גם לא ראיתי להורות להחזיר לנאשם את הכסף לנאשם, שכן גם על פי גרסתו הוא אינו בעליו כדין.

באיזון הכולל, ראיתי כי התוצאה הנכונה והצודקת, היא להותיר את הכסף במשמורת המאשימה, על מנת לאפשר לטוענים לזכות בכסף לפנות לבית המשפט באופן מסודר.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרים ושניים חודשי מאסר בפועל. העונש ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 27.3.17.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של חודש שהוטל על הנאשם ביום 22.12.16 ביום 16-06-59860. עונש זה ירוצה במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם עשרים ושלושה חודשי מאסר.
- ג. ששה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון, או עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ה. פיצוי למתלונן חיים נחום, עד תביעה מס' 1, בסך 20,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.12.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.